

שבת טהרינו

שבת 'טהרינו' על

שום מה?

מהרגע שפורסם את דבר 'שבת טהרינו' מגיעים תגובות שונות מאברכי קהילתנו היקרים המסולאים מפו, וכמו בכל דבר יש את המיימנים ויש להיפך.

יש הטוענים: 'טהרינו' כאן בקהילתנו "קרן אור"? קרה משהו עבשיו? הרי היה כבר לפני שנה כנס "טהורים יירשוהו"? ובכלל קהילתנו הקדושה נצרך לדבר על עניינים אלו, הרי ב"ה כולם ברורים כולם צדיקים, על מה הרעש הגדול הלוחז?

מאיך גיטא יש שטוענים איפכא: טוב מאוד! חייבים להתעורר! יש דברים שהועדה איננה יודעת!

ישנם אלו הממצעים בין הסוגים ואומרים: ב"ה רובא ככולא אינם צריכים לחיזוק בעניינים אלו, אבל ישנם מעטים, משולי המחנה, בשבילים טוב מאוד לעשות שבתות טהרינו וכינסו התערבות. אלו הטוענים כך, יבואו להשתתף רק בשביל לחזק אחרים, כדי שבוכותם יהיה התערבות לאלו שצריכים תיקון.

ויש את החכמים שיראתם קודמת לחכמתם. הם אומרים לעצמם, אם ראו לנכון לעשות כנס לקהל אנ"ש, הרי בוודאי שכל אחד צריך לחפש דרכיו, בפרט כהיום שהטכנולוגיה נכנסת ונדחפת לכל דבר במשך היום, עד שכמעט שאי אפשר להסתדר היום בלי טכנולוגיה, נבוא ונשמע ממה צריך להישמר ואלו עצות ניתן ליישם כדי להיות שמור כדבעי.

מה גם, שכפי מאמר חו"ץ "יצה"ר מתגבר בכל יום" הרי שבטכנולוגיה רואים זאת בחוש, דברים שתמול שלשום לא היו בעיה, כיום נהפכו לרשת רמייה.

ברור לכל שהטכנולוגיה היום היא כמו תמנון השולח את זרועותיו הארוכות ומנסה לבלוע טרפו, כך בכל דבר כמעט יכול

גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה!?

הוכח שאפשר גם להפוך כיוון – ממצב של ירידה למצב של עלייה.

בשנת תשפ"ב קבלה היהדות החסידית בארץ הקודש מושג חדש, ששמו "עליית הדורות".

ולא נכביר במילים כלפי מה הדברים אמורים. כל אחד מאתנו בטוח מבין יודע ומתחבר לתחושת לב זו. רוח ההתפכחות שחולפת על קהלות הקודש בארץ הקודש, מורגשת היטב באוויר.

דבריו היוצאים מלבו הטהור של מוהרנ"ת, נראים כחזון נבואה הקורמת עור וגידים לנגד עינינו וכה הוא משתפך בתפילתו הזכה: "ואפילו בתוקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב: 'ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרע'. והנה עתה הגיש הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד, והנה בתקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנועץ התנועצות משיח... ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת מימי קדם".

מקהלות החסידים לכל גוניה ושבטיה התקשרו בקשר של טהרה בלתי יאומן, לעצור בעד מגיפת הטכנולוגיה המפילה חללים לאלפים מידי יום ביומו, גדרים וסייגים חודשו, תקנות נוספו, החלטות על הידוק חזרות הפרצות התקבלו, חפצי טהרה במסירות נפש של ממש, הרימו ראש של ויעבה לבו בדרכי ה', קנאת סופרים מרבה חכמה ואיש את רעהו יעוררו בעצה ובמעש וכל אופני סיוע, וההתאגדות הרב קהילתית מסייעת אחת לרשתה לעמוד על המשמר ולבצע את ההתערבות הלכה למעשה, כי כח הרבים כוחו בר יושור.

מי שאינו מתבונן במה שקורה, אינו מתפעל, מי שאינו שם לב למה שמתחולל, אינו מתרגש, אבל מי שכן מתבונן במה שקורה, בהכרח שתאחזו התפעלות של ממש, מי שכן שם לב למה שמתחולל – בהכרח שיסחף להתרגשות בלתי נשלטת...

שנת השמיטה ה' אלפים תשפ"ב ליעירה.

ס'איז געווארן שבת אויף דער וועלט. שנת שבתן יהיה לארץ – פרשה כנפיה, רוח טהרה ירדה לעולם, רוח טהרה החלה לנשוב באווירה של ארץ הקודש – די שבת'דיגע לאנד, אווירה עליאית החלה שוררת בחוצות קריה, קדושת 'שבת הארץ' מרוממת את הבריות ומקרבם למי שציוה על שבת הארץ.

רוח ההתעלות הנושבת בחוצות אינה מרוממת רק את החקלאים גיבורי הכח בלבד, לא רק אלו המניחים את כלי עבודתם במחסנים – נשבו בקסמה של קדושת הארץ, גם אנו – יושבי הכרכים שאינם יודעים עבודת שדה מה היא, נשבנו באותה קדושה – היא השפיעה עלינו השפעה רבתית, אם במישרין – מתוך ידיעה למהות הקדושה המרוממת אותנו, ואם בעקיפין – שלא בידיעה לסיבת ההתרוממות שתקפה אותנו.

כולנו התרוממו. העולם כולו התרומם. הלבבות כולם דורשים את ה' יותר ממה שדרשו בשנה החולפת. נפשות ישראל קדושים מכלל העדות יראי ה' שוחרים טהרה יתירה מאליהם – הם חפצים לראות את עצמם נקיים יותר שמורים יותר רוחניים יותר.

בין אם יודעים אנחנו על התרוממות זו, בין אם איננו יודעים עליה, היא קיימת בשטח.

זוהי מציאות נראית לעין מי שמתבונן.

שנת תשפ"ב החלה מיט א דעהיובן קייט מיט א העבער קייט – די וועלט גייט העבער און העבער.

גזירה שאין יכולין לעמוד בה?

אם עד לשנת תשפ"ב ידענו/או נדמה לנו ש"ירידת הדורות" זוהי גזירה שאין מי שיכול לעמוד נגדה, אם עד לשנה זו נדמה היה לנו שהעולם דוהר רק כלפי מטה, שהמלאכה שלנו היא רק למשוך את הקרון אחורה שלא יאבד לגמרי את השליטה בדרדור לתהום, הרי שהגיעה שנת תשפ"ב והוכח לנו שאין זו "גזירה שאין מנוס ממנה".... בשנת תשפ"ב הוכח שבהחלט אפשר אחרת...

כז.

המשך מעמוד א'

יוביל אותם!!! הם מעידים על עצמם שבלי ספק אילו יודעים מראש לאן יגיעו, היו בורחים מזה כמאש.

שובבי"ם ששוד לא היה דוגמתו

ההחלטה שיצאה באותה אסיפה היתה מפתיחה, הרבנים החליטו כי הגיע הזמן להעביר את האחריות לכל יחיד ויחיד בנפרד.

הדעה שהתקבלה על דעת כל הנאספים היתה כי העצה היחידה להישרדות היא דווקא בדברים התלויים ביד כל יחיד ויחיד בנפרד: א. ידיעת האויב. ב. אחריות אישית.

בעצם אין זה שתי דברים כי האחת היא תוצאה של השניה, האחריות נולדת מכח ידיעת האויב. אין אדם שפוי שיבין היטב את האויב, ולא יקבל אחריות. אדם שקלט מראש מה זה סמארטפון גם כשהוא מסונן, מה הוא יכול לעולל לו ולדברים החשובים לו באמת, פשוט לא יקנה את זה. אברך שתפס לארו מקומות הוא יכול להגיע באמצעות האימייל הפתוח, באופן אוטומטי הוא יחשוב פעמיים אם הוא באמת חייב לפתוח אימייל, וגם אם כן, הוא ידע איך להזהר על עצמו.

והבשורה הגדולה שיצאה מהאסיפה, שתשדל להביא לידי כל אחד מאתנו את שתי יסודות ההישרדות הללו, שמו: 'שבת טהרנו'.

'שבת טהרנו' היא הבשורה של כלל ישראל, הרעיון הזה שכבר הוכיח את הצלחתו בכל הקהילות הקדושות והפך לנחלת הכלל, במשך שבועות השובבי"ם שנתייסדו לחיזוק שמירת הקדושה והטהרה, מכה שורשים בכל התפוצות, וכבר נרשמים השגים נפלאים של הצבת גדרים וסייגים בכל מה שקשור לטכנולוגיה, כפי שמעידים העסקנים החשובים בכל קהילות הקודש.

בשבת זו, שהיא בעצם כעין 'פתיחה' לכינוסי ההתעררות שיתקיימו במשך השבועות הקרובים, נתשרר לדעת כי הזעקה של 'שבינו טהרנו' צריכה להדהד בראשו של כל אחד ואחד, לחשוב את דרכו כיצד יוכל להוסיף שמירה על שמירתו להרבות בגדרים וסייגים להיות שמור מכל משמר בש"ה.

ויה"ר כי בכחו של רביה"ק הוולף לפנינו, נוכח להתטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, להמשיך את שלשלת הדורות בקדושה וטהרה, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

התגלמות ההבטחה האלקית

הסיבה האמיתית של המהפכה הזו היא רק הכח האלקי הנצחי של כלל ישראל. זו לא יותר מהתגלמות ברורה של הבטחת התורה הנצחית 'כי לא תשכח מפי ורש'. שלהבת הנשמה הבוררת באלפי שלומי אמוני ישראל היודעים ומרגישים כי טכנולוגיה וערליכער יוד הם תרתי דסתרי, ובטוחים בלי ספק בנצחיות תורתנו, שתנצח את הכל, שלה שוב ובוקעת את החשך. כשכל ההנחות ותפיסות העולם המימאשות בעינינו, נמסים מפני השלכת הזו כדונג בפני אש ולהטת.

הרבה יותר הצלה גשמית, מרוחנית

היה זה ביום כ"א כסליו – יום ההצלה של הרה"ק מסאטאמר זיע"א, התקיימה ע"י ועד קהילות הקודש' אסיפת רבנים רבתית, בה השתתפו כמאה וחמשים רבני קהילות מכל רחבי ארה"ק שישבו ודנו במשך שעה ארוכה ובכובד ראש על המשך דרכי המלחמה בפגעי הטכנולוגיה.

הגאון הגדול ר' שמואל בראנדסורפער שליט"א חבר הביד"צ המשרה היטב בענייני הטכנולוגיה, כרב הפוסק בוועד "והתקדשתם" דקהילתנו, גם הוא השתתף שם ושע את הציבור בדברים חריפים ביותר, כשבין הדברים ציטט מה ששמע מהגר"מ שליט"א שמלחמת גוג ומוגוג תהיה מלחמה בין הקדושה והסטרא אחרא, כמו כן גלל בפני הנוכחים חלק ממקרי המכשולות אשר הוא נפגש עמם, אשר תסמנה מהם שערות ראש, חמורות שבחמורות, עד כדי חילול שבת רח"ל.

רבנים חשובים נוספים העסקים עם הציבור, אף הם נשאו מדברותם מה שהם יודעים ומכירים מניסיונם המר, הרחיבו כי לפי החורבנות שהם רואים, ההצלה מטכנולוגיה הוא הרבה יותר הצלה גשמית מהצלה רוחנית, כאשר הכלים האלו מביאים את האדם, בלי להרגיש, למצב של התמכרות, והתנתקות רגשית מהמשפחה ובני הבית, גם להרבה כאלו שהיו בטוחים שלהם זה לא יקרה.

הרבנים גם הרחיבו על המצב היום שכל אחד יודע, כי הסינונים כבר מזמן אינם פתרון, גם עם ההכשרים והסינונים הכי טובים ניתן להגיע בקלות לשאלו תחתית. אברכים מסולאים מפו כבר איבדו את צורתם, ע"י נבירה באשפות האימייל, וזה עוד לפני שדברנו על נפגעי הסמארטפונים, גם המסוננים שביניהם. השטן הטכנולוגי חוק מכל סינון והוא מכה על ימין ועל שמאל, בלי להבחין בין צדיק לרשע, והחורבן הגדול הוא שרוב מוחץ של הנפגעים לא ידע בשעה שפתחו את האימייל או קנו את המכשיר, לאן הוא

להיות בעיות של טכנולוגיה. מה גם שרשעי ישראל עקרי הדת שמים להם למטרה להפיל חומת הקדושה ובהרבה אופנים, ידועים ושאנים ידועים, הם עמלים להכניסו לבאר שחת, בידועם שכך חלילה ניפול ידיהם כפרי בשל ה' ישמרנו.

בשבועות אלו בהם אנו קוראים בתורה על יציאת מצרים וקבלת התורה, זה הזמן לחשוב השבועות על יציאת מצרים פרטית וקבלת התורה מחדש לכל אחד.

שבת טהרנו זה הזמן להתבונן בעצמנו, מה הכי חשוב לנו בחיים. להעמיד עיקר מול טפל, ולהסיק את המסקנות הנוכחיות לגבי כל מה שהוכח כמי שהורס לנו את כל אלו.

אם יש לך כבר אימייל, לקראת שבת זו הזמן לעשות השבון, כמה זמן זה כבר שרף לך, ואולי הגיע הזמן לגדור איזה גדר, להתנתק מכל הקבוצות ושולחי החדשות למיניהם, או כל התנורות וסייג אחר לפי תכונות נפשך.

גם אם וכית והגך נמנה בין אלו שאין להם שום חיבור לטכנולוגיה על כל גרורותיה, הבית שלך טהור לגמרי, המצלמה והפלאפון הכשר גם הם כבר עם חותמת. תחשוב גם על העתיד, כאשר יודמן לעצמך נסיון אם זה העצה מפתח לרווחה כלכלית, אם זה כל העצה שלא תהיה הכרוכה בנישה והתחברות לאינטרנט, תחשוב עכשיו איך אתה מתמודד מול זה. תחשוב על היום האפור שמישהו ישכנע אותך לפתוח אימייל, לצורך דחוף. ותחליט עכשיו איך להגן.

ואדרבה, אם וכית להיות נקי לגמרי, זה הזמן, להתבונן גם על הסביבה. לפתוח את העיניים ולחשוב איך אתה יכול להשפיע על קרוב או חבר לעלות דרגה, בשמירה מפגעי הטכנולוגיה. לקבל על עצמך לפתוח את הפה, לספר לידידים על החיים הנפלאים והשלוניים שיש לך. או לקבל על עצמך להתפלל על השקועים בשאול האינטרנט, אולי תנסה לחשוב על איזה פשרה אחרת שאתה בכישרוןך ותבונותך יכול להועיל מצדך לכבות קיממא את האש המשתוללת. ועם קצת מחשבה מוצאים הרבה.

שבת טהרנו, זה גם הזמן לכל אברך בביתו להעלות את הסוגיא בשולחן השבת ולדבר על כך לבני הבית, לתת גם להם להכיר את האויב, כי הוא אורב גם להם, כאשר גם בכלים התמימים המצויים בכיסי צאצאיו עלולים ליצוץ מכשולות נוראים. זה הזמן להרחיב על אושרם הרוחני והגשמי של אלו הנמצאים מחוץ לכל וזהמת הטכנולוגיה. ואכן זה הזמן גם לוודא כל הכלים של בני הבית, מצלמות נגנים פלאפונים, כולם יהיו נקיים מזורעותיו הארוכות של האויב האינטרנטי, והתומים כחותם פנימי וחיצון שמגן מפני גירושין ומחלוקת, ומפני כפירות ועבודת זרה.

וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות, ולזכות לקבל את התורה מחדש בכל פרטיה ודקדוקיה להיות שמור מכל משמר, אמן.

381 ויבין קטן

זעקת קודש

מהגה"צ רבי יעקב מאיר שנטער שליט"א

בהילולת מוהרנ"ת זי"ע

שהתקיים בליל עשרה בטבת תשפ"ב

מזר האבן צוא גרויסע האט, אין צוא הייליגע תורה, וואס ווער נאך האט עס, צוא מתנת אלקים, אז די איבערשטער האט זיך איבער געגעבן עו אונז, אז 'נשים' רופט ער אונז, אין ער האט אונז געגעבן צוא הייליגע תורה, מיר קענען זיך הייליג און פרייליך און גופריזן מיט דביקות כל היום, און האבען די וועלט מיט יענער וועלט, הפלא ופלא,

אין באשאפען געווארן צוא שמועניגע כלי דה"ל, מען וואלט געראדעט עס פארענען און מכלא זיין פון די וועלט עד הסוף קיין שמון זאל נישט בלייבען, עמ"פ באמטיק וויסען צו מען וואלט עס געראדעט טוהן,

ווייל סוף כל סוף וועט עס דאך מקוים ווערן, ווייל משיח איז אמונה, משיח איז קדושה, דעמאלט וועט עס ווערן אויסגערויסען, אבער לאמיר נישט זיך דבוק אין דעם, אז מען זאל זיין אליין דארפן ווערן אויסגערויסן, חס ושלום, חס ושלום.

זנו נפשכם, נעמט איין רבותי, עו דערן פון קדושה, און עו זיך הייליג, אונז, און אונזערע קינדער, און קינד'ס קינדער, און דעמאלט האבן מיר אַ האט, מיר לעבן אייביג, אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, און אויף דעם זענען מיר באשאפען געווארן, ווערמ'ס געבענשט פון אויבערשטען, מיט דעם וואס מיר וועלן זיך דבוק עום אויבערשטען, לעולמי עד לנצח נצחום, מיט שמורת הברית.

גוואלד גוואלד און גוואלד! דער מאנער איד איז אביסאלע שמורת הברית, דאס איז דער מאנער איד, און שמורת הברית ווינט זיך נישט און קיין איד אנטאנען, און דא איז דא הינט צוא מין טומאה, כלום טמאים ומטמאים, וואס לויט אין יידישער קינדער, אין יידישער הערבער, גוואלד גוואלד!

זוי און קען מען אויסמוישען דעם אייבערשטן מיט עבודה זרה ממש,

זוי קען מען אויסמוישען די אייבערשטן אהר יחד ומזוזה, מיט די טריפה'נע עבודה זרה פון די טומאה דה"ל, אזעלכער כלום טמאים דה"ל.

א מעגטיש שטייט אויף פון שלאף, נאך פאר נעגל וואסער, נאך פאר מורה און קוקט מען שוין אין די טומאה, פון די גרעסטע טומאה אין די וועלט, זוי און האט שוין א טעם די דאווענען, די לערנען נאכדעם דה"ל, אגאדל האט מיר פארניילט איינער, אויף א שיינער איד, אז נאכן סדר ביינאכט, איז ער געאנען קורן אין די טמא'נע כלי אייפאן דהמטא ליעלן דהמטא ליעלן, ס'איז שולט צוא שדעקליכע עבודה זרה פון די טומאה.

אוישקייט איז 'שמורת הברית' בתכלית בתכלית, מיט די אויגן, מיטן מוח, מיט אלע איברים וגדו קדושה, קדושה' דאס איז א איד, די תכלית פון א איד איז קדושה, טומאה דאס איז די טמא אהרא, און דא שטייט צוא מין, וואס דאס האט מיר געווען די ס'מ אליין פאר משיח, אזעלכע טריפה'נע כלום, פון צוא מין טומאה עמוק עמוק מי ימצאנו, ווער האט א השגה אין צוא טומאה.

רבותי! לאמיר זיך שטארקן, אביסל שמורת הברית, אביסל הייליגקייט, זיי פיהל שמורת הברית מען האט, אזוי פיל אמונה אין אויבערשטען האט מען, ס'איז איין זאך, קדושה מיט אמונה איז איין זאך,

אדם ל"אימייל" יוולד?!

"מה? לא מאשרים לי לפתוח חשבון מייל אישי? עד כאן, הגומתם כבר! מה עוד אתם רוצים לאסור עלי?" דברים אלו לבטח מנקרים במוחך בעת שאתה קורא שורות אלו. ובכן, קורא נעים, אין אנו מתכוונים להתנפל עליך באיסורים וחרמות, גזירות ונידויים. אנו רוצים רק לפתוח קצת את עיניך, לראות נכוחה כמה דברים אמורים, את המסקנא נשאר לך לבד. ה'אימייל'.

בעצם, 'מייל' זהו תרגום אנגלי של המילה "תיבת דואר" – "פאסט" בלשונו. ובכן, מה ההבדל בין תיבת דואר פשוטה, הניצבת בכל חזית בנין, לבין תיבת דואר דיגיטלית המרצדת על פני המסך. אה, אין הברדל...

מעגין שבתיתת הדואר שבפתח הבנין איננו ממחרים לבדוק בכל עת מצוא האם הגיע משהו... מעגין גם שלמול ערימת המכתבים המגיעה בדואר, גבוהה ככל שתהיה, אין אנו שורפים כ"כ הרבה זמן... מעגין שבתיתת הדואר אף פעם לא הגיע מכתב ובו תמונות, קליפים, סינגלים ודומיהם.

או אולי בכל זאת יש הבדל בין השניים. במאמר שלפנינו ננסה להתמקד בנושא טעון זה, לפתוח את העינים, ולדעת את אשר לפנינו.

הדבר קורץ לעינים ללא יכולת כמעט להתאפק מלהביט. מדוע זה כך? אין כאן המקום והזמן להסביר, אך זוהי המציאות. ובכן ישאל השואל, מה לעשות, מה לנו נמצאים בשנת "תשפ"ב", וכיום אין לך דבר שאינו מצריך מחשב, האם חובתי להיות "פארציטיש" כפי שחיו אבותי וזקיני לפני עשרות שנים? אזי, קודם כל, אשרי מי שיכול להיות את חיי עלי אדמות באופן שחיו אבותיו וזקיני לפני שנים, אשריו בעולם הזה וטוב לו בעולם הבא. אך אנו נמקד את מאמרינו באלו שכן נזקקים למחשב. הנה כשניגשים לדבר כזה, יש לידע בראש ובראשונה עם מה אנו מתעסקים. אנו מתעסקים עם כלי עוצמתי וחזק שלא נברא כמוהו. כלי שמסוגל לשאוב לתוכו את כל חושינו, רמ"ח אברינו ושס"ה גידינו. כלי שמסוגל להפוך ברבות הזמן להיות חלק בלתי נפרד מעצמותינו וחיותנו.

כל צורת הגישה למחשב צריכה להיות כמו שניגשים להתעסק בכלי נשק מסוכן אשר אם רק ידע המשתמש את הוראות השימוש הנכון, מסוגל הוא לגרום הרס רב ולחולל חורבן אדיר בתוך שניות אחדות.

ובכן, אחר שעברנו כבר את המשוכה הראשונה; אנו יודעים כבר מהו מחשב, ומה הם סכנותיו העצומות. אם בכל זאת אנו חפצים להמשיך ולפתוח את "אימיילינו", נקדים בזאת כמה שורות.

א.

"המחשב" – האויב הגדול ביותר

כל בר דעת יודע, שכדי לפתוח מייל יש צורך במחשב. ללא המחשב אין לך גישה למייל. והמחשב... אודו כמה שזה מעגין ומושך, זאת יוכל להעיד כל אחד ואחד. כי המציאות היא שכל מה שרואים דרך מסך המחשב, הרי זה מעגין ומושך פי כמה וכמה מאשר היה נראה במציאות. התרחשות פשוטה למדי, אשר אילו נקריית לפנינו ברחוב, איננו טורחים להעיף מבט קל לעברה, ואילו כאשר היא נראית דרך מסך המחשב – "המכשף"...

ב.

קווים לדמותו...

נאזין נא לסיפורו של האברך שלפנינו, ולפני שאנו מביאים את סיפורו, נדגיש, כי בודאי אין מדובר בסיפור שגרתני. אולם אי אפשר להתעלם מהסיפור, ולו משום שהוא יכול להיות סיפורו של כל אברך, אם רק לא ישכיל ליהדר דיו. כי זוהי התוצאה היחידה של חוסר עירנות ואי זהירות. ואין מנוס מכך.

"הייתי אברך תמים וטרי, לא, לא הייתי מאלה שכבר נחשפו לטכנולוגיה

בבחרותם והתקלקלו אז. עברתי את ימי בחרותי הטהורים בישיבה, מלאים וגדושים בתורה ויראת שמים. וכך חשבתי גם להמשיך ככולך.

רק פתחתי מייל.

למה? אל תשאלו אותי כי אני לא יודע כל החברים פתחו, וחשבתי למה לא, ומה יכול להזיק. זו הרי רק תיבת דואר. האמת היא שאני כן יודע כי למשל רציתי להרשם למחיר למשתכן... הלכתי לחנות מחשבים ופתחתי מייל, חבר 'טוב' צירף אותי מיד לרשימות תפוצה של כמה מוקדי נייעס, כמה עיתונים, וכמה תמונות אדמו"רים, און שוין.

צעקתי עליו שאני בין כה לא יפתח את זה וזה לא מענין אותי, אבל! וכאן מגיע האבל הגדול כי פעם אחת! פעם אחת הצעתי שם, ומאז... מאז כבר היה לי מה לעשות כשלא היה לי מה לעשות... כמה שקלים לחנות מחשבים. ומיד קיימתי: והיו ענין רואות את מוריד, וידעת היום והשבות אל לבבך את המבשר מדי שחרית וערבית, מבוקי ומוקדי וכתרות נייעס ועדכוני קול המלחמות והמוסיקה ומהנעשה והנשמע בחזית הציבור החרדי, וקצת גם לא החרדי... [ידידי הנכבד, אם הבנת את השורות האלו, אתה במצוקה...]

בכל אופן, אין לתאר בגליון המכובד הזה את כמויות הזבל הנשלחות והנשפכות מדי חצי שעה במייל. אני לא מדבר שאף אחד מכל הדברים האלה לא תואמים את השקפתנו, וגם לא את השקפת התורה והיהדות בכלל. רוב הנייעס עסק בחומרים שמגיעים מאינטרנט פרוץ, מהתקשורת החילונית, מתרבות הגויים, ומשאר הזבלים – וזה מה שבעל מייל מצוי קורא היום!

אם זה לא היה מספיק – הצטרפתי גם לרשימות תפוצה של עשרות חנויות, מכירות, סוכנויות. למה לא. מי יודע, אולי פעם בשנה יש איזה מבצע שווה שאסור לפספס... המושגים שקיבלתי מזה הם לא משהו מרומם במיוחד, אבל לפחות התמונות סוננו על ידי נטפרי. כך יכולתי להרגיש נקי במצפוני. הכל מסונן!

וכך שרפתי כמה ימים בחנויות המחשבים. כשראיתי שזה פולה לי מחיר יקר, הציע לי חבר ששכר על מחשב לפנות לי את שעת ארוחותיו. כך יכולתי לשבת על מחשב בזיל הזול. כשהוא הלך לאכול – אני הלכתי לאכול את מנת הנייעס היומית.

יום אחד אני רואה את חברי שקוע במחשב.

הוא כותב ומחיד, משהו עונה לו והוא נעלב. הוא חושב רגע ומיד מתחיל לכתוב עקיצה כשכולו 'אושר', עבשיו פלוני נעלב ומשיב בפגיעה משלו, חברי שוב עצוב ופוגע בחזרה...

"מה זה?", אני שואל את ידידי.

"זה צ'אט, מה, אתה לא יודע? כאן מתכתבים עם אנשים און-ליין. בדיחות, עדכונים, הכל...". הוא פותח לי 'עולם חדש', עיני התמימות ברקו, לא ידעתי לאיזה בור אני נכנס.

"רגע, זה כמו הסמארטפונים, לא?", שאלתי קצת בפליאה. לא לחינם נחסם הצ'אט בקרב כל הקהילות הקדושות, ולא לחינם צועקים כל אנשי החינוך נגד הצ'אט.

"נכון", ענה לי החבר תוך כדי כתיבת שטות נוספת, לא מבחין כלל בזעזע שעל פניו. במוחי הצטיירו תמונותיהם של כל בעלי הסמארטפונים שאני מכיר, שקועים בכלי שבידם כמו שזה היה ילד טיפוחם. לא רציתי

להיראות כך. ממש לא.

אבל חוט שדרה לא היה לי. גאוה יהודית על כך שלא נפלתי בפח הטכנולוגיה גם חסרה לי, וגם עירנות מול כל פגע רוחני לא היתה הייחודיות שלי.

וכך החל פרק חדש במסכת ההתדרדרות שלי. חברי ברוב 'טובתו' צירף אותי מיידית לעשר קבוצות צ'אט. ומעבשיו כבר לא רק שרפתי זמן, אלא גם ראש. התכתבתי עם כל טיפש בעולם. ב"ה שאז לא הגעתי להתכתב עם מה שמעבר לכך, ואין כאן המקום להרחיב. אך כל יום ירדתי רמה רוחנית נוספת, והפכתי רשמית לריידיגייער.

"מה, אתה עוד לא מקבל את הסרטונים של יעקבי...", הפתיע אותי שוב חברי ביום אחד. כמה אפשר להתקלקל, כמה אפשר לשרוף זמן, כמה אפשר לרדת רמה – מתברר שבלי סוף.

צורפתי לרשימות תפוצה של אנשים 'צדיקים' שיש להם מצוה לשלוח סרטונים מדי יום ויום. 'חסד של אמת!'

כרגע אני מדבר על סרטונים מכוערים. סתם סרטונים של הבל, שאני מתבייש להעלות על הכתב מה רואים שם, ולא משום שרואים שם לכלוך, אלא משום שלא רואים שם כלום. סתם שטויות. הדבר היחיד שיש בהם זה לראות סרטון... יש איזה תענוג טיפשי בקרב אנשים לראות הסרטות, גם אם זה רק איך שאדם הולך או יושב. דברים שאם היית רואה אותם באופן חי לא היית מקדיש לכך חצי רגע.

אבל זה ממכר, אוי, כמה שזה ממכר. אני לא יכול להסביר לאנשים נורמליים עם רמה רוחנית ואנושית כמה 'אושר' הרגשתי בשקיבלתי סרטון חדש... גם אם התוכן היה המשעמם ביותר עלי אדמות.

וכך ישבתי, אברך שהכובע החדש עוד לא צבר אבק אחד אפילו, מבלה את ימי בסרטים. לא כולל ולא תורה, לא שולחן ערוך ולא ט"ז, וגם לא שלום בית ולא מידות טובות. סתם ילד קטן

יש כאלו שהם מספיק חכמים שכבר במעידה הראשונה יודעים לחזור בהם. "אם לא קיבלנו את האושר בנפילה הראשונה, אתה כנראה משקר עלינו", הם אומרים ליצר הרע אבל יש כאלו שכמו משקיעי פירמידות ממשיכים ליפול וליפול וליפול עד שכבר אין דרך חזור.

שמתרגש מכל סרט.

בעצם, הייתי יכול להפסיק את סיפורי כאן. מי שיש לו קצת שכל בקדקדו, יוכל ללמוד מטעויותי שלא לפתוח מייל בלי צורך קריטי.

אלא שהסיפור רק התחיל!

אחרי הסרטים הסתם טיפשיים, מגיעים הסרטים המכוערים.

זה תלוי כמה יש לחברים שלך יראת שמים, זה תלוי כמה אתה מקושר בקבוצות. זה תלוי בכמה דברים, אבל בסוף זה מגיע. ואני, אברך צעיר שלא נפתחו עיניי, עם יצר הרע גדול הצר הצורר, נסחפתי...

קודם מגיעים הקצת מכוערים. קודם מגיעים 'רק עם כמה מראות אסורות' לאחר שהרסת את חומת השמירה שעל ענין מלראות תמונת אשה רח"ל, הדרך כבר קצרה מאוד אל הדיוטות התחתונות יותר, ומשם אל התחתונות עוד יותר. פשוט הדבר שאני לא רוצה ולא יכול לפרט כאן במה מדובר.

ואז משתבשים החיים. זה כבר לא רק שאתה לא לומד, זה כבר לא רק שאתה שקוע בשטויות. אתה שקוע ברע, באיסור, בטומאה. ומשם, כל באיה לא ישובן. כל יום שעובר מתדרדרים עוד יותר. מדרדרים את בני הבית. מורידים את הבית לשאול תחתית, לעצבות, לחוסר תוחלת, לחוסר רצון לחיות.

החיים נעשים רע ומר ממות. מנסים למצוא איזה תענוג בכל זאת אוי, כמה שזה נורא! כמה שזה מפחיד! כשאני רק נוכר בזה עיני דומעות ולכי נקרע!

כמה רשע ורועז אכזר וחסר לב הוא זה ששלח לי את הסרטונים! ומצד שני, כמה טיפש הייתי כשפתחתי מייל!

כשהן יורדין – הן יורדין עד לתהום.

הרע לא מספק אותך אף פעם, והוא רק משכנע אותך שאם תרשה לעצמך עוד משהו, אם תיסחף עוד קצת – אז יגיע האושר הגדול...

התדרדרתי.

והתדרדרתי.

והתדרדרתי.

יש כאלו שהם מספיק חכמים שכבר במעידה הראשונה יודעים לחזור בהם. "אם לא קיבלנו את האושר בנפילה הראשונה, אתה כנראה משקר עלינו", הם אומרים ליצר הרע אבל יש כאלו שכמו משקיעי פירמידות ממשיכים ליפול וליפול וליפול עד שכבר אין דרך חזור.

בשלב מסוים, בני ביתי הרגישה שהיא לא יכולה יותר. היה אז עת רצון. והיא פנתה אליי בבכי מתייפח: מה יהיה אתנו?

פרצתי גם אני בבכי מתייפח.

בכיתי ובכיתי. בכינו על גורל דורותינו. בכינו על עצמנו. בכינו בכי טהור של בנים שהתרחקו מאביהם שבשמים. בכינו ובכינו.

ואז נוכרתי בימים הטובים בחבורות, שיצאנו יחד לפעול לקיים את עצת ההתבודדות, החלטתי לנסות לשחזר את השעות הנשגבות האלה להיות מנותק מכל העולם הזה, ולעמוד מול הקב"ה לשוח את הלב.

יצאתי אל השדה מחוץ ליישוב, התיישבתי על אבן קרה ובכיתי את נשמת. שעה ארוכה שפכתי דמעות כמים על מצבי הירוד ברוחניות, על מוחי השרוף מכל הרוע והסחי והמיאוס שכבר נכנס לשם.

כשחזרתי הרגשתי כאילו יצאתי עבשיו ממקוה טהרה. הרגשתי הזוך והטוהר לאחר ששופכים את הלב לפני אבי שבשמים בלתי ניתנים לתיאור.

והאמת אני ולא אכחש, כי קשה מאד להחזיר את המצב אחורנית. אכן בכחו של רביה"ק ועצותיו הנפלאות הדרך לתשובה קלה יותר, והוא הבטיח כי אפילו הפחות שבאנשיו הוא מוליך על דרך של צדיקים גמורים, אבל את הדרך הארוכה עד שמצאתי את עצמי יהודי כשר ומאמין בה ובתורתו כמו פעם, לקח לי שנתיים ארוכים!

אחרי שכבר התרגלתי ושקעתי בבוץ, היציאה קשה מאוד. התהליך היה איטי, עם הרבה נפילות וייאושים, אבל לא נשברתי, חיזקתי את עצמי בכל עת בנקודות הטובות שכן זכיתי להתגבר עליהם, וב"ה כהיום אני יכול לשבת כאן ולספר את סיפורי המחריד מאידך אבל מחזק ומשדד מצד שני.

"ולכם, יהודים יקרים, אני קורא בכל לב:

אל תמות כדרך שמת פלוני!"

עד כאן הסיפור.

ג.

הלכה למעשה

הנה כי כן, זהו סיפורו של אחד מיני אלה, שהתחילו את מסלול

התדרדרותם רק בפתיחת מייל בחנות מחשבים, והגיעו לשאלו תחתיה. כאשר הם בעצמם לא חלמו בתחילת הדרך, לאן הדבר מסוגל להוביל אותם.

ידידי היקר, עצור לרגע, והתבונן ביישוב הדעת, האמנם כדאי לקחת סיכון וליכנס לתוככי מבואות האימייל המסוכן הלזה, אך ורק בשביל נוחות מיותרת?

ולמעשה: האם "מותר" מייל או "אסור".

קודם כל, אם זכית ואתה מאלו שאין ברשותם מייל, אזי ברח לך מהר מהר מכל גישה למייל. ואל תתפתה לפתוח מייל!!! וגם אם לפעמים אתה צריך ענין מסוים לסדר דרך המייל, ארונגה, מחיר למשתכן וכדו', הנה ברוך ה' אכשר דרא ואפשר להשתמש בשירות מוקד "לכתחילה" שנותן שירותי מייל בתשלום סמלי...

אך אם אתה מאלו שנצרכים תמידין כסדרן להשתמש במייל. ונפשך בשאלתך כדת מה לעשות, ואיך אוכל לידע שהשתמשותי במייל לא תוביל אותי לפי פחת.

התשובה היא, תלוי אם אתה מבין בשכלך לפני מה אתה ניצב. אם בשעת הפעלתך את המחשב ופתיחת המייל, אתה מרגיש כמי שעמד מול איוב מר ואכזר, אשר מנסה בכל דרך להכשילך ולהפיל אותך לשאלו תחתיה – אז תוכל לפתוח את המייל ולהשתמש בו לצרכיך הדחופים, כמי שכפאו שד, ומיד לחזור לחיק הגמרא האהובה. אולם, אם כל גישתך למחשב ולמייל הינה חופשית לגמרי, ללא מודעות והרגשת סיכון ממשי, אזי הוזהר והשמר לך על נפשך, כי מי יודע לאן תוכל להגיע. אין אפוטרופוס בעיניים אלו לאף אחד!

רק שמירה מעולה וזהירות יתירה ומדוקדקת – תוך הקפדה שלא להתפתות ממנעמי האימייל והמחשב למיניהם, היא הערובה בעה"י לשימוש נכון ויעיל במחשב ובמייל.

ולסיום, כמה נקודות חשובות "למעשה" באשר לשימוש הנכון והראוי במייל.

1. אל תתן את כתובת המייל שלך לכל דורש, הקפד למוסרו רק לאלו שלצורך כך אושר לך החזקת מייל.
2. אל תתחבר לכל מיני קבוצות של עדכונים וחדשות אפילו אם נראה לך שהם אמורים להועיל לך.
3. אין להגיב ולשלוח בחזרה תגובה למייל שהתקבל ואינו נחוץ וחיוני לעבודתך, זכור כאן זה מתחיל!
4. מחיקה מיידית לכל חומר שאינו בשימוש, מפחית במידה ניכרת את ההשתמשות המיותרת בדוא"ר.
5. דואר זבל, פרסום וכדו', אל תתפתה לפותחו, מחק אותן מיד!

אם תשכיל להתנהג בכל אלו הכללים, ולשמר בשמירה מעולה מן כל הסכנות האורבות לפתחך, או תלך לבטח דרכך, ויהי אלוקים עמך.

ונסיים בדבר מרן פוסק הדור גאון ישראל מרן בעל שבט הלוי וצוק"ל במכתבו ששלח לבנס כלל ישראל בארה"ב, "ודע לכם שאינטרנט הזה הוא הנסיון של הדור האחרון לתורה ויראת שמים, ואם נבשר נגע זה ודומיו, וילכו בצניעות הראויה לנשות ישראל הצנועות, נקרב בזה ביאת משיח צדקינו" בב"א.

וטהר.. אי טאטע! וטהר ליבי

דיין קינד שטרעקט אויס צו דיר צווי הענט

מבטן שאול שוועתי

פון מ"ט שערי... צו דיר נאך איך בענק

ווייל איך וויל זיין גענצליך זיין

אין יעדע שאלה וועל איך זיך נישט פארלאזן,

אויף מיין דעת צו סומך זיין,

איך וועל פרעגן און פאלגן אפילו עס וועט קאסטן

אלעס אין די וועלט! באשעפער

ווייל עס איז נישטא עפעס וואס איז נאך אזוי פיל ווערד,

ווי זיין פאר דיר א באגלויבטע טאכטער

דווקא דא אויף אונזער נידריגע ערד

העלף מיר טאטע, עס זאל אייביג ברענען

מיין הארץ מיט א אמת'ע ריינקייט

א אפגעדיטן ווינקל וואס זאל פאמפען

מיט א יראה און אהבה גלייך

יהי רצון מיר זאלן אלע זוכה זיין

צו באקומען דורך דעם "נהר המטהר מכל הכתמים"

הימלישע כוחות עס דורכצוגיין

זיך צו דראפן און דערהאלטן - לעשות רצון אבינו

שבשמים...

אונזער הייליגער רבי האט אונז שוין דערציילט, ער האט אנגעזאגט, און קלאר געמאכט: איך זאג עס איך, אפילו איך ווייס אז דאס וועט טאקע מוזן קומען אבער איך וויל - אז די ערליכע אידן וואס וועלן זיך געפינען אין דעם מצב זאלן זען מיינע ווערטער און נעמען פון זיי כח - אז דער צדיק יסוד עולם האט שוין גערעט פון דעם

פון דעם שרעקליכן מבול - - - -

א מבול וואס איז שטערקער ווי מעכטיגע רעגנס האלען און ווינטן... עס דרינגט אריין אין אלע שפאלטן איך פון וואו מען וואלט נישט געגלויבט....

איך דארט אין די פארמאכטע הייזער וואו מען האט איינגעשטעקט אזוי פיל כוחות צו פארשטאפן קעגן וואסער....

"ודע שהולך להיות אפיקורסות גדול בעולם אפילו בליבות הכשרים"

אידישע מאמע! צו דיר קוקן אויס הייליגע אויגנאלאך פון כלל ישראל וואס בעטן זיך ..

"מאמע! דו ביזט אייביג געווען דער עיקר פון די שטוב אונז האבן מורא ..

מאמע לאז אונז נישט אליין! כוי פאר אונז א תיבה !

יא אידישע טאכטער דיר האט דער באשעפער אראפגעשיקט אין דער דור המבול ווייזט עס אויף דייע עקסטערע כוחות וואס זענען מיטגעקומען מיט דעם ספעציעלן תפקיד אלס אידישע מאמע - די כוחות צו בויען פון דיין מקדש מעט - א תיבת נח - ווי דער מאטאר פון דעם גרויסן מאשין וואס ליגט אינגעווייניג אומערקבאר, אבער אויב דאס איז געזונט עס ארבעט ווי עס דארף - איז דער מאשין א גאנצער ..

ביזטו מאמע! אז דו, דיין הארץ וועט קאכן מיט א פייער פון רצונות הייליגע אז עס וועלן זיך שעפישען הייסע תפילות גראד פון הארץ... מיט א אש קודש פון קידוש ה', פון אמונה פשוטה ותמימה. מיט א קלארקייט אוואו זענען די גרעניצן פון דיין תיבה

וועסטו בעזר ה' זוכה זיין צו פירן דיין תיבה איבער די וואסערן, און דורכשווימען יעדן איינציגן טאג, יעדע פרישע ניסיון יעדע נייע בליטשקע וואס איז עלול ארויפצוקומען און פארטומלען....

און מיט א הימלישע סיעתא דשמיא קענען מעיד זיין אויף די גאנצע שרעקעדיגע וועלט מיט אירע אלע פיתויים - אז מיר האבן עס איבערגעשפרונגען

כאיש אחד בלב אחד - קום ליבע שוועסטער באקומען אינאיינעם הדרבה כוחות זיך צו שטארקן

דינסטאג 9:00 בינאכט - אויפן "נשות לייך"

צו אייך חשוב'ע פרויען פון אונזער הייליגע קהילה!

די ביערנ'ס פון דעם קומענדיגן דור.

אלץ א המשך פון דעם דערהויבענעם 'שבת טהרנו' ווען די גאנצע קהילה האבן זיך דערהויבן און געשטארקט

אין די אפגעהיטעניש פון די שרעקליכע טעכנאלאגישע סכנות.

וועט מיטן אויבערשט'ס הילף פארקומען א ספעציעלע דרשה פאר די חשוב'ע פרויען

ווי עס וועט ווערן ארויסגעברענגט דער פליכט פון די 'אידישע מאמע', אין די היינטיגע נסיונות.

די דרשה וועט ווערן איבערגעגעבן אויף לייז-אוק-אופ אין דעם 'נשות' לייך

זיין מרת כהן תליט"א

דעם קומענדיגן דינסטאג פ' יתרו

9:00 אזייער בינאכט.

האלט פריי דעם אונט!

נשות הקהילה לייך: 072-33-232-99 < שלוחה 6

צו זיך איינשרייבן צום "נשות הקהילה לייך" 05832-69078

טייערע קינדער!

צוזאמען מיט די גאנצע קהילה
וועלן מיר אויך זיך צוזאמען נעמען צו א

"כינוס טהרינו"

וואס וועט פארקומען בעז"ה

זונטאג – ליל ט"ז בשבט

ביי די חברות פון צעירי הצאן

וואו מיר וועלן הערן פייערדיגע ווערטער
ווי אזוי צו זיך היטן פון די פגעני הטכנולוגיה

אין ירושלים

פון הרה"ח

ר' נתן שכטער שליט"א

אין בית שמש

פון הרה"ח

ר' יואל פוקס שליט"א

פאר אונזער
הייליגער עתיד!

בס"ד

כהמשך לשבת קודש

"טהרינו"

בו נצטרף יחד עם כלל ישראל בכל אתר ואתר,
להתחזק נוכח פגעני הטכנולוגיה ולקיים שבתות
וכינוסי "טהרינו", לעורר על הדברים הצריכים
חיזוק בכל עת ולהתעלות ולהתחזק בשמירת
הגדרים והסייגים שהציבו גדולי ומאורי ישראל
ורבני קהילתנו הק',

נקראים בזאת כלל בני קהילתנו שיחי'

לבוא ולהשתתף בכינוסי

"טהרינו"

אשר בהם נתחזק כל אחד בנקודה השייכת לו
שיתקיים בעזהשית

בעיה"ק ירושלים

ביום ב' יתרו

בשעה 7:30

בהיכל הקלויז "אנשי מוהר"ן"

דברים נלהבים

מפי הרה"ח ר' אהרן ברייער שליט"א

בית שמש

ביום ד' יתרו

בשעה 7:30

בביהמ"ד "תפארת הנחל"

דברים נלהבים

מפי הרה"ג ר' דוד משה בלוי שליט"א

תפילת מעריב בשעה 9:00

בכ"ר

ועד והתקדשותם

**שבת
טהרינו**

שע"י קהילת חסידי ברסלב
שוכבי"ם ת"ת
בשלה תשפ"ב